

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Tdo/40/2016
Identifikačné číslo spisu:	3615010019
Dátum vydania rozhodnutia:	26.05.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Szabo
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:3615010019.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Szaba a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Hatalu v trestnej veci obvineného D.D. pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 26. mája 2016 v Bratislave dovolanie obvineného D.D., zastúpeného obhajcom JUDr. Matejom Váľentom, proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 30. novembra 2015, sp. zn. 23To/84/2015, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného D.D. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske z 8. apríla 2015 sp. zn. 2T/8/2015 bol obvinený D.D. uznaný za vinného z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. na skutkovom základe, že

dňa 16.06.2011 v presne nezistenom čase v Žabokrekoch nad Nitrou v autobazáre E., s.r.o. uviedol do omylu kupujúcich G. L. a D. H., spoločníkov spol. C., s.r.o. ohľadne vlastností kupovaného tovaru, nakoľko jedným z hlavných kritérií kupujúcich bol počet najazdených kilometrov vozidla, ktorým vystavil faktúru na kúpu motorového vozidla Fiat Ducato 2,3 JTD, VIN: Q., farba strieborná metalíza, s počtom kilometrov na tachometri 138 728 km, pričom pred kupujúcim úmyselne zamlčal skutočnosť o ktorej mal vedomosť, a to, že došlo k zásahu do tachometra predávaného vozidla a zníženiu hodnoty ukazovateľa najazdených kilometrov minimálne o 351 601 km, vzhľadom k čomu kupujúci zaplatili bankovým prevodom na účet spol. E., s.r.o. kúpnu cenu 11.400,- €, ktorá bola neoprávnene navýšená oproti kúpnej cene, ktorá by zodpovedala skutočnému počtu najazdených kilometrov vozidla, čím obvinený svojím konaním spôsobil poškodenej spoločnosti C., s.r.o. , so sídlom Hrušovany škodu vo výške 2.923,- €.

Za to bol obvinenému uložený podľa § 221 ods. 2 Tr. zák. za použitia § 36 písm. j/, § 38 ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov, pričom výkon uloženého trestu bol obvinenému podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Tr. zák. podmienene odložený na skúšobnú dobu vo výmere 16 (mesiacov).

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. bola poškodená strana NPN - priemyselné lepidlá, s.r.o. v likvidácii, so sídlom Bottova 7, 949 01 Nitra, IČO: 44 768 796 s nárokom na náhradu škody odkázaná na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku ihneď po jeho vyhlásení podal odvolanie obvinený D.D. do viny i trestu do zápisnice o hlavnom pojednávaní (č.l. 241), ktoré odôvodnil osobitným podaním prostredníctvom obhajcu.

V písomných dôvodoch svojho odvolania (č.l. 277-283) obvinený namietal, že zistené skutočnosti v priebehu prípravného konania i konania pred súdom nenasvedčujú tomu, že bol spáchaný trestný čin. Žiadnym spôsobom nebola preukázaná skutočnosť, že mal vedomosť o tom, že na vozidle došlo k manipulácii s tachometrom, resp. nemal vedomosť o inom počte najazdených kilometrov, ako je stav, kedy vozidlo prevzal od predávajúceho v Nemecku. Poukázal na výpovede svedkov G. L., D. H., H. R. a G. E., z ktorých nevyplyvajú žiadne skutočnosti odôvodňujúce záver, že spáchal skutok kladený mu za vinu.

Poukazoval aj na výpoveď svedka K. A. F., z ktorej vyplýva, že nedostal informáciu o skutočnom počte najazdených kilometrov a neexistuje žiadny písomný dôkaz o počte najazdených kilometrov pri predaji. Fotografiu predloženú svedkom nemožno stotožniť s vozidlom, ktoré bolo predmetom kúpnej zmluvy, nakoľko nie je súčasne zachytený akýkoľvek iný identifikátor vozidla (napr. VIN kód), môže preto ísť o akékoľvek vozidlo rovnakej značky. Namietal tiež, že súd nebral do úvahy skutočnosť, že na faktúre došlo k dodatočnému doplneniu údajov o najazdených kilometroch. Poukázal na základné zásady trestného konania a v závere navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a jeho oslobodiť, alternatívne navrhol zrušiť rozsudok a vec vrátiť okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Na základe včas podaného odvolania proti uvedenému rozsudku okresného súdu rozhodoval vo veci na verejnom zasadnutí Krajský súd v Trenčíne uznesením z 30. novembra 2015 sp. zn. 23To/84/2015, ktorým podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného D.D. ako nedôvodné zamietol.

Rozsudok súdu prvého stupňa nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňom 30. novembra 2015, kedy vo veci rozhodol Krajský súd v Trenčíne.

Odpis rozhodnutia krajského súdu obvinený D.D. prevzal 22. januára 2016, jeho obhajca i prokurátor prevzali rozhodnutie 7. januára 2016, a rozhodnutie prevzala aj poškodená strana.

Okresný súd Partizánske predložil 5. mája 2016 Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dovolanie obvineného D.D., ktoré podal prostredníctvom zvoleného obhajcu JUDr. Mateja Valjenta, ktorý obvineného obhajoval aj v pôvodnom konaní. Dovolanie bolo podané na súde prvého stupňa 9. februára 2016 (č.l. 296 - 304) z dôvodov § 371 ods. 1 písm. c/, g/, i/ Tr. por. a smeruje proti vyššie citovanému uzneseniu krajského súdu.

V rámci uplatnených dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c/, g/ Tr. por. obvinený namietal, že výsluch svedka K.A.F. sa uskutočnil v inom štáte, bez reálnej možnosti uplatniť zásadu kontradiktórnosti konania, čím bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu. Uvedený dôkaz považuje za nezákonný, pretože právna úprava uvedená v ustanovení § 56 a § 57 Tr. por. neobsahuje možnosť vykonania výsluchu svedka dožiadaným súdom v cudzine.

V rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. namietal, že sudy nesprávne posúdili skutok ako trestný čin, pretože jeho konanie nenaplnia znaky skutkovej podstaty žiadneho trestného činu. V tejto súvislosti poukazoval na výpovede svedkov a najmä rozpory vo výpovedi svedka K.A.F.. Zopakoval námietky, ktoré uplatňoval počas celého konania pred súdmi nižšieho stupňa a na zásadu „in dubio pro reo“, preto mal byť spod obžaloby oslobodený. V závere svojho dovolania navrhol vysloviť, že napadnutým uznesením bol porušený zákon v jeho neprospech, uznesenie zrušiť a zrušiť navrhol aj jemu predchádzajúci rozsudok okresného súdu a vec vrátiť okresnému súdu, aby ju v potrebnom

rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Samosudca súdu prvého stupňa v súlade s ustanovením § 376 Tr. por. doručil rovnopis dovolania ostatným stranám, ktoré by mohli byť rozhodnutím o dovolaní priamo dotknuté, s upozornením, že sa môžu v lehote, ktorú im určil, k dovolaniu obvineného vyjadriť. Uvedenú možnosť využil prokurátor, ktorý vo svojom vyjadrení (č.l. 308-309) uviedol, že závery obsiahnuté v rozsudku okresného súdu, ako aj v rozhodnutí súdu druhého stupňa považuje za správne a zákonné, predmetné rozhodnutia boli vydané na základe skutkového stavu spoľahlivo zisteného rozsiahlym dokazovaním, a preto dovolanie obvineného navrhol odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pri predbežnom prieskume zistil, že dovolanie bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods.2 písm. b/ Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, 3 Tr. por.). Dovolanie bolo podané po vyčerpaní riadneho opravného prostriedku (§ 372 ods. 1 Tr. por.), prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.). Zároveň však zistil, že dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojich rozhodnutiach opakovane zdôrazňuje, že dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných pochybení súdov a predstavuje výnimočné prelomenie zásady nezmeniteľnosti právoplatných súdnych rozhodnutí, ktorá zásada je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Táto výnimočnosť je vyjadrená práve obmedzenými možnosťami pre podanie dovolania, aby sa širokým uplatňovaním tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia.

Dovolanie preto možno podať iba z dôvodov taxatívne uvedených v ustanovení § 371 Tr. por., pričom dôvod dovolania sa musí v dovolaní vždy uviesť (§ 374 ods. 2 Tr. por.). Dovolací súd je viazaný uplatnenými dôvodmi dovolania a ich odôvodnením (§ 385 ods. 1 Tr. por.) a nie je povolaný na revíziu napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy. Právne fundovanú argumentáciu má zaistiť práve povinné zastúpenie obvineného obhajcom - advokátom.

Zároveň je potrebné poukázať na ustanovenie § 371 ods. 4 Tr. por., v zmysle ktorého dôvody podľa odseku 1 (§ 371 Tr. por.) písm. a/ až písm. g/ nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom; to neplatí, ak dovolanie podáva minister spravodlivosti.

V predmetnej veci, ako bolo už vyššie konštatované, obvinený v dôvodoch odvolania proti rozsudku súdu prvého stupňa namietal, že vykonaným dokazovaním nebola jeho vina preukázaná. Žiadne porušenie práva na obhajobu nenamietal, rovnako v jeho odvolaní nie je žiadna zmienka o nezákonnosti vykonaných dôkazov. Na tieto skutočnosti nepoukazoval ani na súde prvého stupňa. Dovolaciemu súdu tak v akceptovaní obvineným uplatnených dovolacích dôvodov (§ 371 ods. 1 písm. c/, g/ Tr. por.) bráni vyššie citované ustanovenie § 371 ods. 4 Tr. por.

Napriek tomu považuje dovolací súd za potrebné uviesť, že námietky obvineného, ktorými argumentoval v rámci dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c/, g/ Tr. por. nie sú opodstatnené. Podľa zistenia dovolacieho súdu v predmetnej trestnej veci nedošlo zo strany orgánov činných v trestnom konaní, ani zo strany súdov k žiadnemu porušeniu práva na obhajobu. Rovnako dôkazy, či už v prípravnom konaní alebo v konaní pred súdmi, boli vykonané v súlade s Trestným poriadkom. V predmetnej veci vypočutý svedok K. A. F., štátny občan Spolkovej republiky Nemecko, bol vypočutý v rámci právnej pomoci podľa § 531 Tr. por. a nasl. pred sudcom v Mníchove. O termíne výsluchu bol riadne vyzvaný aj obhajca obvineného JUDr. Váľent (č.l. 193). Pritom výpoveď tohto svedka bola na hlavnom pojednávaní 8. apríla 2015 za súhlasu strán v zmysle § 263 ods. 1 Tr. por. prečítaná a obvinený ani obhajca nemali k prečítanej svedeckej výpovedi žiadne pripomienky.

Napokon obvinený vo svojom mimoriadnom opravnom prostriedku uplatnil dovolací dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

V rámci posudzovania existencie tohto dovolacieho dôvodu dovolací súd skúma, či skutok ustálený súdmi nižšieho stupňa bol správne podradený pod príslušnú skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Iba opačný prípad odôvodňuje naplnenie tohto dovolacieho dôvodu. Do úvahy prichádzajú alternatívy, že skutok mal byť právne posúdený ako iný trestný čin, alebo že skutok nie je trestným činom. Spomínaný dovolací dôvod naplňa aj zistenie, že napadnuté rozhodnutie je založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Pod týmto sa rozumie napr. nedostatočné posúdenie okolností vylučujúcich protiprávnosť činu (§ 24 až 30 Tr. zák.), premlčania trestného stíhania (§ 87 Tr. zák.), ďalej pochybenie súdu pri ukladaní úhrnného alebo súhrnného trestu, spoločného trestu alebo ďalšieho trestu (§ 41 až 43 Tr. zák.), ukladania trestu obzvlášť nebezpečnému recidivistovi (§ 47 ods. 2 Tr. zák.). Uvedené ustanovenie sa vzťahuje aj na porušenie iných hmotnoprávnych predpisov ako je Občiansky zákonník, Obchodný zákonník a pod., pokiaľ tieto majú priamy vzťah k právnomu posúdeniu skutku.

Dovolací súd považuje k tomuto dovolaciemu dôvodu za potrebné uviesť, že pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o jeho existencii je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré urobili súdy nižšieho stupňa, teda dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia, čo vyplýva aj z dikcie ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Dovolací súd skutkové zistenia urobené súdmi nižšieho stupňa nemôže ani meniť ani dopĺňať. To znamená, že vo vzťahu k skutkovému stavu zistenému súdmi nižšieho stupňa vyjadrenú v tzv. skutkovej vete výroku, môže obvinený uplatňovať iba námietky právneho charakteru, nie námietky skutkové. Za skutkové námietky sa pritom považujú námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdov, proti rozsahu vykonaného dokazovania, prípadne proti hodnoteniu vykonaných dôkazov súdmi nižšej inštancie. Dovolací súd nemôže posudzovať správnosť a úplnosť skutkových zistení aj preto, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Ťažisko dokazovania je totiž v konaní na súde prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, resp. korigovať iba odvolací súd v rámci konania o riadnom opravnom prostriedku. Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu „odvoláciu“ inštanciu zameranú na preskúmavanie rozhodnutí súdu druhého stupňa. V tomto smere dovolací súd odkazuje na ustálenú judikatúru k výkladu a aplikácii dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Z obsahu dovolania obvineného vyplýva, že vo vzťahu k tomuto dovolaciemu dôvodu uplatnil námietky, ktorými zjavne vybočil z deklarovaného dovolacieho dôvodu. Formálne síce namieta nesprávne posúdenie skutku, avšak jeho námietky primárne smerovali do oblasti skutkových zistení. Obvinený fakticky súdom vyčíta iba nesprávne zistenie skutkového stavu veci, ku ktorému podľa neho došlo v dôsledku chybného hodnotenia vykonaných dôkazov. V podstate spochybňoval súdmi ustálený skutkový stav a následne predostrel vlastnú verziu skutku založenú na inom, pre neho priaznivejšom hodnotení dôkazov.

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

V posudzovanej veci, ako z vyššie uvedeného vyplýva, neboli splnené zákonné podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/, g/, i/ Tr. por., preto Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného D.D. podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.